

ΣΑΝ
ΣΗΜΕΡΑ

Διάλογος με τον Γιώργο Μιχελακάκη για την Ιστορία και την ιστορική συνείδηση

Γεγονότα

1876 - Ο Αλεξάντερ Γκράχαμ Μπελ πραγματοποιεί την πρώτη επιτυχημένη δοκιμή τηλεφώνου.
1896 - Έναρξη λειτουργίας για τον Οδοντωτό Σιδηρόδρομο Διακοπού - Καλαβρύτων.
1922 - Συλλαμβάνεται στην Ινδία ο Μαχάτμα Γκάντι, κατηγορούμενος για ανταρσία, και θα καταδικαστεί σε 6 χρόνια φυλάκισης, για να απελευθερωθεί μετά από σχεδόν δύο χρόνια για μια εγχείρηση σκληροειδίτιδας.
1925 - Ιδρύεται ο Ολυμπιακός Σύνδεσμος Φιλάθλων Πειραιώς.
1933 - Ορκίζεται στην Αθήνα η κυβέρνηση του Παναγή Τσαλδάρη.
1944 - Το Εθνικό Απελευθερωτικό Μέτωπο ιδρύει την Πολιτική Επιτροπή Εθνικής Απελευθέρωσης.
1945 - Η αμερικανική πολεμική αεροπορία βαμβαρδίζει το Τόκιο και η προκύπτουσα πυρκαγιά σκοτώνει πάνω από 100.000 άτομα, κυρίως αμάχους.
1969 - Στο Μέμφις (Τενεσσί), ο Τζέιμς Ερλ Ρέι δηλώνει ένοχος για τη δολοφονία του Μάρτιν Λούθερ Κινγκ. Αργότερα προσπαθεί ανεπιτυχώς να αναιρέσει την ομολογία του.
1977 - Αστρονόμοι ανακαλύπτουν τους δακτύλιους του Ουρανού.
1985 - Πεθαίνει ο ηγέτης της Σοβιετικής Ένωσης, Κωνσταντίν Τσερνιένκο, και τον διαδέχεται την επόμενη ημέρα ο Μιχαήλ Γκορμπατσόφ.

Γεννήσεις

1900 - Παντελής Πουλιόπουλος, Έλληνας πολιτικός
1938 - Ιερώνυμος Β', Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος
1940 - Τσακ Νόρις, Αμερικανός ηθοποιός
1957 - Οσάμα μπιν Λάντεν, Σαουδάραβας τρομοκράτης
1958 - Σάρον Στόουν, Αμερικανίδα ηθοποιός
1985 - Πάνος Βλάχος, Έλληνας ηθοποιός

Θάνατοι

1927 - Σπυρίδων Δεβιάζης, Έλληνας ιστορικός
1967 - Γιώργος Μπάτης, Έλληνας συνθέτης
1970 - Βασίλης Αυλωνίτης, Έλληνας ηθοποιός
1970 - Κωνσταντίνος Βοβολίνης, Έλληνας δημοσιογράφος και πολιτικός
1973 - Τάκης Γεωργίου, Έλληνας δημοσιογράφος και πολιτικός
1976 - Δημήτριος Μπαμπάκος, Έλληνας νομικός και πολιτικός
1981 - Δημήτριος Μακρής, Έλληνας πολιτικός
1983 - Κώστας Κροντηράς, Έλληνας συγγραφέας και σκηνοθέτης
1992 - Γιώργος Ζαμπέτας, Έλληνας συνθέτης
2004 - Ρένος Αποστολίδης, Έλληνας συγγραφέας
2008 - Μιχάλης Ζαμπέτας, Έλληνας συνθέτης
2008 - Βαγγέλης Καζάν, Έλληνας ηθοποιός
2012 - Νίκος Δαδινόπουλος, Έλληνας ηθοποιός
2012 - Δόμνα Σαμίου, Ελληνίδα τραγουδίστρια
2016 - Κώστας Κουτσομύτης, Έλληνας σκηνοθέτης

Ο Ζωγράφος και συγγραφέας Γιώργος Μιχελακάκης

Όποιος επιθυμεί να επικοινωνήσει με τον Γιώργο Μιχελακάκη ή να καταθέσει τις απόψεις του μπορεί να στείλει email στις ηλεκτρονικές διευθύνσεις gmichelpaint@gmail.com ή kosmos@kosmos.com.au ή επιστολή στην διεύθυνση Kosmos Newspaper, 654 New Canterbury Road, Hurlstone Park NSW 2193.

Παγκοσμιοποίηση, εθνικισμός και λαϊκισμός

Η Ελληνική κοινωνία σήμερα αν και ζει σ' ένα διεθνές παγκοσμιοποιημένο περιβάλλον, καθυστερεί ακόμα πολύ να ολοκληρώσει τον εκσυγχρονισμό που απαιτούσε το πέρασμα από την τουρκοκρατία σε ένα έθνος - κράτος. Έχουμε εισέρθει στον 21ον αιώνα και διαπιστώνουμε καθημερινά ότι το κράτος και οι θεσμοί υπολειπονται σοβαρά. Ο εθνικισμός στην Ελλάδα, δηλαδή η αγάπη για την πατρίδα, είναι συναισθηματικού τύπου. Αναίσχεται σε μεγαλοστομίες υπερπατριωτισμού, αλλά στην καθημερινότητα ο μέσος Έλληνας αντιμετωπίζει το κράτος και τους θεσμούς καχύποπτα. Οι κοινωνικοί επιστήμονες ερμηνεύουν αυτό το φαινόμενο ως αποτυχία της κοινωνίας να ορθολογικοποιήσει τις νοοτροπίες πατρωνείας και ρουσφετολογίας, που ήταν κυρίαρχα στις παραδοσιακές μορφές οικονομίας. Αυτό επιτρέπει τη δραματική ένταση κοινωνικών ανισοτήτων και την αποτυχία να δημιουργηθεί ένα κράτος πρόνοιας, δηλαδή την αποτυχία εξάπλωσης κοινωνικών δικαιωμάτων στα κατώτερα στρώματα.

Αν και στο πολιτιστικό επίπεδο δημιουργήθηκε ένας ενιαίος χώρος μέσω του εθνικού συστήματος παιδείας και των μαζικών μέσων επικοινωνίας όμως, αυτός ο ενιαίος χώρος χαρακτηρίζεται μέχρι σήμερα από ένα μίγμα παραδοσιακών και σύγχρονων νοοτροπιών, που αποπροσανατολίζουν το υποκείμενο και το κάνουν να αισθάνεται ότι έχασε την παραδοσιακή, χωρίς να αποκτήσει μια συγκροτημένη, σύγχρονη ταυτότητα.

Αυτά τα δύο χαρακτηριστικά, δηλαδή η έλλειψη εκσυγχρονισμού του πολιτιστικού και οικονομικού-πολιτικού χώρου, διαμορφώνει στο άτομο μια «σχιζοφρενική» συμπεριφορά προς το εθνικό σύνολο. Από τη μια μεριά ο πολίτης, στο ιδεολογικό και πολιτιστικό επίπεδο, υποστηρίζει ανεπιφύλακτα τα εθνικά «ιδεώδη και συμφέροντα» - μέχρι σημείου να θυσιάζει και τη ζωή του γι' αυτά. Από την άλλη μεριά όμως, ο ίδιος ο πολίτης δεν διστάζει να σπαταλά, να κατακλέβει με χίλιους και δύο τρόπους το δημόσιο χρήμα, να καταστρέφει το περιβάλλον και γενικά να προωθεί με άκρατο φανατισμό στενά συντεχνιακά συμφέροντα που συστηματικά υποσκάπτουν τα συμφέροντα της πλειοψηφίας του πληθυσμού.

Τώρα που γράφω ετούτες τις γραμμές,

συνέβει η απεριγράπτη τραγωδία της μετωπικής σύγκρουσης δύο τρένων στην κοιλάδα των Τεμπών, που έτρεχαν με διακόσια χιλιόμετρα την ώρα επάνω στην ίδια τροχιά. Μετά από κάθε τραγωδία, όλοι ζητάνε ευθύνες. Και σου δίνεται η εντύπωση ότι τα πράγματα θα διορθωθούν. Όμως μάταια... όλα βαίνουν ξανά στον ίδιο ράθυμο ρυθμό. Σε τέτοιες καταστάσεις αντί να έχουμε μια άμεση και ταχεία αντιμετώπιση, εμφανίζονται ισχυροί μηχανισμοί που αυτόματα μεταθέτουν το πρόβλημα από το ουσιαστικό στο φορμαλιστικό επίπεδο. Σε αυτό φταίει το πολιτικό σύστημα σε συνδυασμό με μια κοινωνία πολιτών ευεπίφορη στον λαϊκισμό και στην πελατειακή ρητορεία. Έχουμε άβυσσο που χωρίζει τις πομπώδεις διακηρύξεις και προγράμματα από τη μια πλευρά για ελευθερία, δημοκρατία και πρόοδο, και τη συγκεκριμένη εφαρμοσμένη πολιτική πρακτική από την άλλη, και τους πολιτικούς και κομματικούς ανταγωνισμούς οι οποίοι παίρνουν ένα προσωπικό επίπεδο στο οποίο παγιδεύονται και οι πολίτες.

Η κατάσταση αυτή που είναι παλαιά, δεν επέτρεψε την οικονομική και πολιτιστική ανάπτυξη της χώρας. Οι οικονομικές χρεοκοπίες της χώρας όπως θα δούμε σε επόμενα σημειώματα ήταν πολλές και το σημαντικότερο την άφησαν εύκολη λεία στα εξωτερικά ξένα συμφέροντα, και στον ρόλο του επαίτη, και την εκλιπαρία της ξένης προστασίας. Όπως έχουμε επιχειρηματολογήσει σε προηγούμενα σημειώματα η Ελλάδα πάντα, από την εποχή της επανάστασης του 1821 και μετά, επειδή είχε ανάγκη την ξένη οικονομική και στρατιωτική προστασία, βρισκόταν εν λευκώ προσκολλημένη σε συμμάχους που την χρησιμοποιούσαν κατά πρώτο λόγο για τα δικά τους συμφέροντα.

Καθώς είμαστε Ελληνό-αυστραλοί, καταλαβαίνουμε ότι αν και η Αυστραλία οικονομικά δεν βρίσκεται στην ίδια κακή οικονομική θέση της Ελλάδος, μοιάζει ότι είναι και αυτή αναγκασμένη να υπακούει και να ευθυγραμμίζεται με τα γεωπολιτικά και γεωστρατηγικά συμφερόντων των προστατών-συμμάχων της. Ο θερμός Πόλεμος στην Ουκρανία και οι ψυχροπολεμικές σχέσεις στον Ειρηνικό Ωκεανό με την Κίνα, δείχνουν ότι οι μικρές χώρες σύρονται σε συμμαχίες που σε τελευταία ανάλυση τις επιβαρύνουν οικονομικά.

Την άλλη παρασκευή οι απόψεις του Έλληνα Ιστορικού Γ. Δερτιλή.

Μετά από κάθε τραγωδία, όλοι ζητάνε ευθύνες. Και σου δίνεται η εντύπωση ότι τα πράγματα θα διορθωθούν. Όμως μάταια... όλα βαίνουν ξανά στον ίδιο ράθυμο ρυθμό.